

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΥΖΗΣ

Νικόλαος Γύζης, *Γιάντες* (1878). Λάδι σε μουσαμά, 46 εκ x 37 εκ. [Εθνική Πινακοθήκη](#), Αθήνα.

Ο Νικόλαος Γύζης αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους εκπροσώπους του [ακαδημαϊκού ρεαλισμού](#) του ύστερου 19ου αιώνα, του συντηρητικού εικαστικού κινήματος που είναι γνωστό ως «[Σχολή του Μονάχου](#)», τόσο σε ελληνικό όσο και σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Συμμετείχε και βραβεύτηκε σε πάρα πολλές ελληνικές και ευρωπαϊκές εκθέσεις, από το 1870 έως το 1900. Μάλιστα, μετά τον θάνατό του το 1901, τιμήθηκε με έκθεση έργων του στην 8η Διεθνή Καλλιτεχνική Έκθεση του [Γκλασπαλάστ](#) (Glaspalast).

Σπουδαστής στην Ακαδημία του Μονάχου, ενστερνίστηκε όλες τις αρχές των [Γερμανών](#) δασκάλων του, φτιάχνοντας έργα σπάνιας επιδεξιότητας μέσα στα όρια του ιστορικού ρεαλισμού και της ηθογραφίας. Με τα έργα του, ειδικά αυτά της νεότητάς του, έλαβε τον χαρακτηρισμό «γερμανικότερος των Γερμανών» και επαινέθηκε με το παραπάνω από τους τεχνοκριτικούς και τον Τύπο της εποχής.

Δύο από τα μεγάλα «γερμανικά» του έργα, οι *Ελεύθερες τέχνες και τα πνεύματα της καλλιτεχνικής βιοτεχνίας*, που κοσμούσαν την οροφή [Μουσείου Διακοσμητικών Τεχνών](#) του

Γιάννης
Παπασταμάτης
ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΟΛΥΖΟΣ